

mindst den, som kræver betingelsesløs tilbage-
trækning fra besatte områder. Det er et styre,
som ikke har respekt for demokratiske princip-
per og for menneskerettighederne. Et hurtigt
blik på palæstinenserne situation fjerner i hvert
fald enhver tvivl.

Spørgsmålet er, hvordan det så kan lade sig
gøre, at et styre kan lade hånt om så store dele af
international ret.

Forklaringen er jo, at det kan lade sig gøre,
fordi især USA bakker op om Israel, uanset hvad
Israel måtte foretage sig, og det kan lade sig gøre,
fordi den øvrige verden ikke har villet lægge
et nævneværdigt pres på Israel; det er fuldstændig
omkostningsfrit for den israelske regering at
bulldoze den palæstinensiske drøm om en leve-
dygtig stat, og det tøver den israelske regering
ikke med at gøre.

Derfor har vi sagt, at vi selvfølgelig godt kan
vælge at lade stå til. Vi kan nøjes med at beklage,
og det bliver der jo også gjort i rigt mål, at par-
terne ikke kan enes, i ny og næ fordømme begge
parter, når de går for langt, og man kan også
lave skarpe fordømmelser osv. Men det er jo
ikke det, der vil ændre noget.

I denne situation er der efter vores opfattelse
kun én måde, hvorpå det kan lykkes at etablere
en proces, der peger i den retning, der hedder
etablering af en selvstændig palæstinensisk stat,
og det er at tage konkrete skridt over for Israel.

Det er jo ikke, fordi modparten er ufejlbarlig.
Der begås grusomme overgreb af palæstinenserne,
og de overgreb skal fordømmes, hvert eneste
af dem, og har man at gøre med folk, der har an-
svar for de overgreb, så skal der laves konkrete
sanktioner mod dem, uden at man derfor glemmer,
at det grundlæggende problem stadig er en
israelsk besættelse og en israelsk tilsidesættelse
af FN-resolutioner, af international ret.

Hvad skal det konkrete skridt så være lige
nu? I Enhedslisten mener vi, at det må være en
opsigelse af associeringsaftalen mellem EU og
Israel. Den blev vedtaget i 1996, og næsten alle
tilhængerne, når man går tilbage og kigger på
debatten, lagde stor vægt på, at der med den af-
tale var etableret en tættere dialog med Israel,
der ville kunne bidrage positivt til en løsning på
konflikten.

Vi bliver nødt til at konstatere, at det håb har
vist sig at være forfængeligt; det er ikke gået i
den rigtige retning.

Aftalen har, som vi allerede har været inde
på, en klausul, der muliggør, at aftalen kan sus-
penderes, hvis den ikke respekteres af parterne.

Det er en del af aftalen, at parterne skal overhol-
de menneskerettighederne og de demokratiske
principper. Det gør Israel ikke, og det ganske
åbenlyst. Derfor er det altså også et spørgsmål
om at sige fra.

Vi synes, det er en lille smule interessant, at
man, når det gælder Irak, så siger, at det ville
være ødelæggende for FN's autoritet, hvis Irak
kunne få lov til gang på gang at overtræde de af-
taler, der var indgået med FN. Vi synes også, for
dem, der måtte interessere sig for dét, at det må
være ødelæggende for EU's autoritet, at man
indgår aftaler om overholdelse af menneskeret-
tighederne, og når menneskerettighederne så
ikke bliver overholdt, så gør man intet ved det.
Hvis der blev sagt fra, ville det være et klart sig-
nal om, at Danmark og de andre EU-lande ikke
bare danser efter USA's pipe i denne her situati-
on, men er i stand til at tage selvstændige initia-
tiver.

I forbindelse med den debat, vi har haft, skal
jeg blot indskrænke mig til en enkelt bemærk-
ning til hr. Peter Skaarup, som jo pludselig fandt
et argument mod det her forslag om, at det jo i
virkeligheden ville ramme palæstinenserne, for-
di det ville ramme de virksomheder i selvstyre-
områderne, som så ikke længere ville være kon-
kurrencedygtige, og det er jo en meget interes-
sant iagttagelse.

Nu er det altså bare sådan, at de virksomheder
i de besatte områder altså ikke må sende varer
til EU-området ved hjælp af denne her told-
unionsaftale. Så det er i hvert fald hundrede pro-
cent sikkert, at dér rammer det ikke, medmindre
der selvfølgelig sker en omgåelse af toldunions-
aftalen, og det gør der jo også.

Jeg hørte, at ministeren sagde, at man selvføl-
gelig ville skærpe indsatsen for, at der ikke fore-
går en omgåelse af toldunionsaftalen. Vi har jo
tidligere afsløret, hvordan det foregår, og vi vil
selvfølgelig også inden længe sætte lys på det
punkt igen, og så håber vi, at ministeren har haft
ret, og at det virkelig er lykkedes at stoppe for
også den omgåelse af toldunionsaftalen, som jo
altså i øvrigt heller ikke fik nogen særlige konse-
kvenser.

(Kort bemærkning):

Peter Skaarup (DF):

Blot for at præcisere og fortælle hr. Søren Søn-
dergaard, at jeg i hvert fald ikke mente det, som
hr. Søren Søndergaard citerer mig for.

Det, jeg mente, var, at man godt kunne fore-
stille sig, at nogle af de palæstinensiske medar-